

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 800

Letna naročnina L. 1.500

Letna inozemstvo L. 2.500

Poštno čekovni račun: šte. 24/12410

Leto XIII. - Štev. 23 (643)

Gorica - četrtek 8. junija 1961 - Trst

Posamezna številka L. 30

Mladina na bojišču

(Zaključna beseda na mladinskem dnevu na Opčinah 14. maja 1961)

NAS VPLIV V OKOLJU

Vsak človek predstavlja v življenju neko središče, odkoder se širi na vso okolico vpliv: dober ali slab, kakršen je pač človek sam. Neko podobno vzvalovanje povzročamo s svojo osebo veljavo v dušah drugih ljudi, kot povzročijo valove in kolobarje kamen, ki ga vrže v vodo. Spominjam se, kako smo kot otroci z mostu metali večje in manjše kamne v potok, ki je tekkel mimo vasi. Za vsakim kamenčkom, ki je padel v vodo, je nastal na gladini vode kolobar: v začetku eden, potem drugi, tretji in tako dalje, vedno večji. Pri tem smo tekmovali med seboj, kdo bo imel več in močnejših kolobarjev. Kolikor večji kamen je kdo spustil v vodo, toliko bolj je s svojim kolobarjem zmagal nad drugimi.

To je podoba našega vplivanja na druge, kar se dogaja po našem govorjenju, mišljenju in delovanju, skratka po moči naše osebnosti.

LE DVE SREDISCI

V svetu sta v glavnem le dve središči, od koder se širi moč in vpliv na človeška srca. Prvo središče predstavlja Kristus s svojo vero in Cerkvijo. Njegov kraljestvo se je začelo tam v Palestini. Kristusova luč in milost sta v začetku naša mesto le v malem krogu ljudi, a potem sta s svojim sijem in toploto postajala vedno širša in vplivnejša. Vkljub vsem oviram in nasprotovanju Kristus osvaja človeška srca in preko njih se preraja človeška družba v toliko, kolikor se damo posamezniki prekvasiti.

Drugo središče, odkoder se širi nasprotovanje Kristusu, kvarjenje človeških src, pa predstavlja svet s svojimi zmotami in npravnimi zablodami. Gre za dva svetova, gre za dvojno pojmovanje življenja. Na eni strani Kristus, na drugi strani vse, kar je njemu nasprotno — antikrist. Oba se borita za nadvlado v človeških srcih in v svetu.

Nastane vprašanje: ali smem jaz, ali smeš ti pri tem neprestanem spopadanju med lučjo in temo, med Kristusom in Satanom stati ob strani? Ali je možno stati izven vplivnega področja, izven kroga, ki sta med seboj v spopadu? Ne, Kristus ne pozna neutrnosti. On zahteva vsega človeka zase! Odločno približa: Kdor z menoj ne zbira, raztresa, nihče ne more služiti dvema gospodarjema. Z drugimi besedami: vsak od nas mora biti nosilec luči in milosti in tako na svojem mestu predstavljati osvajalno moč Kristusovega kraljestva.

Pogoj, da to res smo, je resno prizadevanje, da se gradimo v močan in prikupen krščanski značaj ob vodstvu Cerkve; zelo koristno oporo pri tem duhovnem oblikovanju samega sebe bomo našli v dobri katoliški organizaciji.

BODIMO ZNAČAJNI

Drugi sklep, ki ga ponesimo z današnjega mladinskega shoda, bodi pogum braniti, ohranjati in uveljavljati svojo osebnost nasproti masi, nasproti nekrščanskemu javnemu mnenju, ki nas obdaja in nas hoče pogoltniti.

Današnji človek je človek masne psihoze ali čredni človek. Zanj bi bil najlepší primer kup puščavskega peska (nič svojega, vse zavisi od zunanega sunka vetra, ki mu spreminja obliko in mesto sredi puščave).

IDEALIZEM — OSEBNOST

Katoliški fant in dekle morata imeti pogum plavati proti toku sedanje materializirane družbe; ne smeta kar suženjsko sprejemati, kar plše časopis, prikazuje film ali kar počenjajo ljudje v okolju. Materialistično usmerjen človek se kar zgrozi že ob sami misli, da naj bi kaj samostojnega storil proti javnemu mnenju. Čredni človek je tako usuznjen, da se sploh ne upa izraziti svojega oseb-

nega mnenja, marveč ko zastopa neko stališče, se navadno opravičuje, češ: »tako so mi pravili drugi, tako sem brah v časopisu itd.«

Mi vsi smo že večkrat okusili v življenju, kako blagodejno moč razliva na vso svojo okolico močna osebnost zlasti v časih idejne zmedenosti in preizkušenj. Močna osebnost je kot svetilnik za ladjo, ki jo premeta vajo razburkani valovi pred pristanom v pristan. Ko se oklepate dobre organizacije, najdete v njej zanesljivo oporo, da ne postanete plen mase, marveč v medsebojnem izmenjavanju misli pri sestankih in razgovorih klešete svoje samostojno naziranje, ki bo v skladu z vestjo in stališčem Cerkve, ki je edina nezmotna učiteljica in vodnica v presojanju vseh življenjskih vprašanj. — Danes ste med nami mnogi taki, ki niste včlanjeni v nobeni katoliški organizaciji. Dovolite mi kratko pojasnilo in povabilo, zakaj naj bi tudi vi iskali opore v eni od naših slovenskih katoliških organizacij.

Jože Jamnik, škof. c. asist.

(Nadaljevanje na 3. strani)

Pogajanja v Evianu

Pogajanja v Evianu med predstavniki francoske vlade in alžirsko osvobodilno fronto so stopila v tretji teden, ne da bi se pokazal kak znak o doseženem sporazumu v neki točki dnevnega reda. Razgovori potekajo sicer v največji tajnosti, tako da ni moč vedeti ničesar določnega, toda iz izjav na tiskovnih konferencah, ki se jih obe strani poslužujeta kot nekakega ventila za obrambo svojih stališč in pobijanja nasprotnikov, je moč sklepati, da je sporazum še daleč. Stališče namreč, ki jih obe strani zagovarjata, so si še daleč narazen in v določenih vprašanjih celo popolnoma diametralno nasprotno.

Po splošni razložitvi svojih stališč so se lotili posameznih problemov, tičočih se rešitve alžirskega vprašanja: priznanje Alžirske osvobodilne fronte kot edine predstavnice alžirskega ljudstva, teritorialna in pravna enotnost bodočih alžirske države, statut za evropsko manjšino, vprašanje pripadnosti Sahare ter njenih bogatih petrolejskih središč ter končne državne povezave Alžirije s Francijo. — To so temeljna načela, ki jih obe strani v večji ali manjši meri stavita kot predpogoja za ureditev še ostalih bolj obrobni vprašanj, kot so: prenehanje vojaških sovraštosti, ureditev prehodnega obdobja med prenehanjem bojev in glasovanjem samoodločbe, volilni zakon itd.

Od vseh vprašanj, ki so jih doslej obravnavali, se je največje nesoglasje pokazalo v zvezi s pripadnostjo Sahare, ki je sicer peščena puščava, toda bogata na ležiščih petroleja. Francija je v sa-harski petrolej investirala težke milijarde in ga zato ne more kar tako pustiti brez vsakih garancij, da ne bo vložil kapital popolnoma izgubljen. Alžirci pa od svoje strani odločno zahtevajo v imenu principa enotnosti alžirskega ozemlja, da mora Sahara pripadati Alžiriji in kvečjemu izkoriščanje petrolejskih ležišč bi lahko bilo predmet pogajanj. V podkrepitev svojega principa so Alžirci navedli vse zgodovinske in druge razloge, ki govorijo v njihov prid. Zadeva pa kljub temu ni tako enostavna, ker na Saharo mejijo tudi druge

Po dunajskem «vrhu»

Ko je Hruščev lani približno ob tem času razbil toliko pričakovani vrhunski sestanek štirih velikih v Parizu, odpovedal obisk ameriškega predsednika Eisenhowerja v Moskvi zaradi zadeve z letalom U-2 ter vlačil ZDA pred vse mogoče mednarodne sodnike, se je zdelo, da je med Ameriko in Sovjetsko zvezo vsega konec. Toda usoda je tudi za svetovne velesile včasih neizproсна, čeprav same večkrat kujejo usodo drugim manjšim narodom in državam. Bolj ko jih razdvajajo spori in nesoglasja, bolj ko si grozita druga druga z opomini, bolj ko se oborožujeta in grozita z uničenjem in napovedujeta svojo neizogibno zmago, bolj jih kruta realnost priganja skupaj. Obe strani se namreč zavedata, da z vojno ne moreta več doseči svojih ciljev, ker bi se obe medsebojno uničili v atomski vojni. Zato sila kola lomi, da se sestajajo na vrhunske konference, na katerih sicer ne

rešijo problemov, vendar jih skušajo vsaj omiliti. Taki sestanki so za visoke državnike koristni in poučni, ker si spopolnijo poznanje svojih nasprotnikov, ki so ga dobili po drugih indirektnih virih, in tako lahko preprečijo kakšno nepremišljeno potezo, ki bi lahko bila usodna.

«Topovi ali maslo»

Dunajsko srečanje med Kennedyjem in Hruščevom spada prav v ta okvir medsebojnega spoznavanja in tipanja. Poleg tega sta se oba poglavarja, ki držita v svojih rokah vsak usodo polovice sveta, tudi osebno spoznala. Toda v ozadju stoje resni problemi, ki nujno terjajo pojasnitev medsebojnih stališč: pogajanje o razorožitvi, pogajanje o prekinitvi atomskih in nuklearnih poskusov, nemško vprašanje ter Berlin.

Na zunaj je zgedalo, kot da je glavni razlog, zaradi katerega sta se Kennedy in Hruščev sklenila sestati, berlinsko vprašanje, kjer bi lahko Sovjeti vsak čas postavili zahodnjake pred izvršeno dejstvo, toda resnejši politični opazovalci pripominjajo, da v ozadju vsega stoji vprašanje razorožitve, ki je in ostane osrednje mednarodno vprašanje, s katerim so povezana vsa druga. Od ustrezne rešitve razorožitvenega problema je v veliki meri odvisen ugoden razvoj ameriško-sovjetskih odnosov in tudi njihove notranje in zunanje politike. Oba svetovna orjaka sta si napovedala tekmo v gospodarstvu ter v podpiranju nerazvitih dežel. Tekma v oboroževanju jim znatno otežkoča tekmovanje na ostalih področjih. Zaradi tega sta tako Amerika kot Rusija zainteresirani, da prihranita pri razorožitvi, ker čedalje večji stroški na tem področju znatno omejujejo njihov vpliv in prodiranje v nerazvite dežele Azije in Afrike. Tega sicer ne pove nobeno zaključno poročilo in nobena tiskovna konferenca. Toda obe strani se tega jasno zavedata, ker do danes kljub vsem tehničnim iznajdbam se tudi pred tako bogate in velike države, kot sta Amerika in Rusija, postavlja vprašanje izbire med »topovi in maslom«.

Kennedy-Hruščev na štiri oči

Ameriški predsednik Kennedy je prispel na Dunaj v soboto popoldne, Hruščev pa že v petek popoldne. Oba je sprejel avstrijski predsednik Schärff. Dunajčani so zelo toplo sprejeli ameriškega predsednika, medtem ko je Hruščev imel bolj hladno vljuden sprejem. (To je razumljivo, saj je blizu Madžarska). — Kennedy in Hruščev sta se dvakrat sestala na štiri oči: prvič v soboto, ko je razgovor trajal tri ure in pol, drugič pa v nedeljo za šest ur in pol. Njunim razgovorom so prisostvovali le tolmači, medtem ko sta se zunanja ministra Rusk in Gromiko pogovarjala ločeno v drugi sobi in čakala, da ju šefa pokličeta. Toda to se ni zgodilo, ker sta oba predsednika raje sama kramljala.

O čem sta se pogovarjala ameriški in sovjetski predsednik? O vseh aktualnih mednarodnih problemih, tudi o Laosu, o katerem je v zaključnem poročilu rečeno, da se obe strani strinjata, da mora biti neodvisen in nevtralen. Uradno se ve le toliko, kolikor pove zaključno poročilo ter kar sta ponovila tiskovna glasnika Salinger

in Karlamov na skupni tiskovni konferenci. — Kennedy je prav gotovo opozoril Hruščeva, naj ne podcenjuje odločnosti zahodnih zaveznikov, da branijo z vsemi sredstvi svoje pravice v Berlinu, Hruščev pa naj bi vztrajal na svojem načrtu »trojka« (konjska troprega), po katerem naj bi v vse mednarodne forume vključili poleg predstavnikov Zahoda in Vzhoa še nevtralne predstavnike, po načelu razdelitve sveta v tri dele. Kljub nasprotjem, ki so se pojavila med razgovori, ni to oviralo, da se ne bi razgovori zaključili v pomirljivem ozračju. Casnikarji pravijo, da je dunajski sestanek potekel brez zmerjanja, preprirov in toččenja s čevljem po mizi. Medsebojna stališča so ostala nespremenjena, toda prijazno ozračje in vedenje je dalo dunajskemu srečanju svojevrstno pomirljiv ton, ki ga je neki dopisnik označil takole: Nadaljuje se sožitje in nadaljuje se hladna vojna. Stvarnost ne nudi zaenkrat nič boljsega.

To je sad tega prvega srečanja na pol poti med Ameriko in Sovjetsko zvezo. Ostrine medsebojnih nesoglasij je prekrila rahla tančica, ki jo lahko prva sapica odpihne, kajti ne smemo pozabiti, da ni dunajski vrh ničesar rešil, ampak samo olajšal napeto mednarodno vzdušje.

Predsednik Kennedy je takoj po zaključku razgovorov s Hruščevom odpotoval v London, kjer ga je že nestrpno čakal Macmillan. V Bonn in Pariz pa je Kennedy poslal posebna odposlanca, da informirata Adenauerja in De Gaula.

To prvo Kennedyjevo potovanje v Evropo, med katerim je obiskal v Parizu generala De Gaula, na Dunaju Hruščeva in v Londonu Macmillana, je bilo posrečeno in bo brez dvoma ugodno vplivalo na trdnost zahodnega zavezništva.

T E L E G R A M I

PARIZ: Posebna vojaško sodišče je obdodilo uporna generala Challa in Zellerja na petnajst let zaporu. Zaradi svojih protidržavnih podvigov pri aprilskem uporu v Alžiru sta tvegala smrtno kazen, kakor jo za podobne slučaje predvideva vojaški zakonik, toda sodišče je upoštevalo olajševalne okoliščine, da sta se sama izročila pravici. — General Salan in Jouhaud se še vedno skrivata.

ZENEVA: Pogajanja o Laosu na konferenci 14 držav v Zenevi so zašla v pravo mrtvilo, medtem ko se začasno vzpostavljeno premirje v Laosu vedno bolj krha. Še vedno ni rešeno vprašanje laoskega predstavnštva. Kot znano si tri odposlanstva lastijo pravico predstavljati Laos na konferenci. Toda odposlanstvo sedanje vlade princa Bun Uma je izjavilo, da ne gre na konferenco, dokler se ostali dve odposlanstvi (Patet Laosa in princa Suvane Fume) ne umakmeta.

TIRANA: Prejšnji teden se je v Tirani zaključil umetno napravljeni proces proti štirim domnevnim albanskim »izdajalcem«, ki so jih obtožili, da so skupno z jugoslovanskimi, grškimi in ameriški agenti kovali zaroto proti sedanjemu režimu v Albaniji. Obsodili so jih na smrt in kazen v naslednjih dneh tudi izvršili. — To je še poslabšalo že itak slabe odnose z Beogradom.

KAIRO: Predsednik ZAR Naesser je izrekel precej oster napad na Sovjetsko zvezo zaradi njenega rovarjenja v arabskem svetu. Značilne so te izjave prav pred konferenco nevtralnih držav.

KRŠČANSKI NAUK

Jezus Kristus je na sv. križu izvršil daritev neskončne vrednosti

To resnico je napisal sv. Pavel takole: »Kristus nas je ljubil in se za nas daroval v krvavo žrtv Bogu v prijeten dar.« (Ef 5, 2).

V vseh časih so ljudje čutili *potrebo darovati*. Med molitvijo so dajali Bogu (malikovalci pa svojim malikom) vidne darove, da bi ga počastili. S temi darovi so hoteli izraziti, da se čutijo od Boga odvisne. Darovali so, da se Bogu zahvalijo za pre-jete darove, da ga poposijajo za njegovo naklonjenost, pa tudi zato, da za svoje grehe zadostijo. — V stari zavezi so bile Izraelcem take daritve od Boga samega predpisane.

Daritve stare zaveze so pa v novi zavezi dobile svoje dopolnilo v daritvi na križu. Tam se je Jezus svojemu nebeškemu Očetu sam popolnoma daroval. Njegova daritev je postala daritev nove zaveze.

Jezusovo trpljenje in smrt na križu je bila *daritev neskončne vrednosti*. Pri tej daritvi je bil učlovečen Sin božji duhovnik in daritveni dar obenem. Daroval se je v popolni ljubezni in najponižnejši predanosti nebeškemu Očetu. »Nase velikonočno Jagnje, Kristus, je bilo darovano.« (I. Kor 5, 7).

Zato je Kristus *veliki duhovnik* vsega človeštva. Daroval je svoje telo, kri, življenje, samega sebe brez pridržka za ljudi vseh časov in krajev. Zato imamo v novi zavezi eno samo daritev: daritev našega Gospoda Jezusa Kristusa. »Jezus pa je opravil za grehe eno daritev ter za vekomaj sédel na desnico božjo. Z eno daritvijo je za vedno usodil tiste, ki se posvečujejo.« (Hebr 10, 12, 14).

Ta edina daritev se ponavlja na nekrvav način pri vsaki sv. maši. — O tem bo ob svojem času obširna razlaga.

ŽIVLJENJE GOVORI

Samotarji in Samotarke

Več let pred drugo svetovno vojno sta bila na Francoskem dva mlada zakonca. Bila sta bogata in izobražena. Rada sta hodila na potovanja in uživala svetne dobrine.

Na nekem izletu je obema hkrati postalo tako jasno, da je Bog in da je treba živeti zanj. Dotedaj nista bila nič bolj pobožna kot tisti, ki se udeležujejo nedeljske sv. maše in ob kakih praznikih pristopijo k sv. obhajilu.

Sklenila sta »popustiti posvetno rabo«, če se izrazimo po Prešernovo, in iti »v puščavo«, v samoto. Skof je potrdil njuno odločitev. Našla sta posnemovalcev.

Po petnajstih letih sta nastali dve ločeni družbi, ena »Samotarji Breznadežne« za moške, druga »Samotarkarke Breznadežne« za ženske. Vsaka družba se deli na posamezne skupnosti, po kakih dvajset članov, katere vodi prednik, moške, prednica pa ženske.

V skupnosti živeti ima vsak svojo kočjo. Skupaj pride skupnost vsako jutro pri sv. maši in pri molitvi brevirja. Enkrat

ali dvakrat na teden se zberejo k rekreaciji ali oddihu. Sicer živijo sami, so tako bolj zbrani. V lepi naravi, kjer gozdovi ši- mi in pojó ptički, se veselijo v Bogu.

Njih namen je popolna služba Bogu, za bližnjega pa »zatajevanje, pokora, molitev.

Poleg brevirja in sv. maše imajo vsak dan tri premišljevanja po 40 minut. Pred vsakim premišljevanjem pa pol ure duhovnega branja. Ostali čas je za delo. Vsak ima svoje delo in svoj vrt, da ga obdeluje.

Skupna kuhinja jim preskrbi vsakdanjo hrano. Vsak si jo gre iskat sam. Zjutraj mlečna kava, popoldne zelenjava, sir jajce, zvečer kaj malega. Meso je za veliko noč.

Živijo v pirenjskih gozdih — v oddaljenih dolincah, kamor ljudje ne pridejo. So pa veseli in zadovoljni, da so tako odtrgani od svetnega diranja in grešnega veseljačenja, pa v službi božji.

Tudi tebi pride prej ali slej v obilici uživanja svetnih zabav in dobrin, da je najvažnejše le eno: Bog in služiti njemu, ne grehu.

Iz življenja Cerkve

Priprave za vesoljni cerkveni zbor

Od 12. do 22. junija bo osrednja komisija za prihodnji cerkveni zbor imela vrsto posvetovanj, na katerih bodo izdelali pravilnik za zasedanje cerkvenega zbora. Predvideno je, da se bo teh posvetovanj udeležilo okrog 60 članov osrednje pripravljalne komisije, v kateri so zastopniki vseh katoliških narodov. Vseh članov te komisije je 93, med njimi 51 kardinalov. Predsednik komisije je svetli oče sam. Poleg kardinalov je v komisiji še 5 patriarhov, 26 nadškofov, 7 škofov in 4 vrhovni predstojniki redov. V komisiji je zastopanih 59 različnih narodnosti.

Nameni koncila

Nadškof Parente, ki ima važno mesto v kongregaciji svetega oficija, je o namenih prihodnjega cerkvenega zbora dejal tole: Cerkevni zbor bo skrbno pretehtal današnje stanje sveta, ki mu grozi materialistična ideologija, ki je v popolnem nasprotju z duhovnostjo krščanske kulture. Prihodnji cerkveni zbor naj bi potrdil krščansko gledanje sveta v luči obnovljenega smisla o Bogu in o nadnaravi.

Marijanska ura

Nad 80.000 vernikov se je v Los Angelesu udeležilo v mestnem stadionu posebne »Marijanske ure«, med katero so med drugim molili rožni venec za odvrgne nevarnosti komunizma, za spreobrnjenje Rusije in za mir v svetu. Na koncu je nadškof in kardinal McIntyre podelil blagoslov z Najsvetejšim.

Boj proti slabim časopisom se začne v družini

Nadškof severno ameriške nadškofije Milwaukee je izjavil v nagovoru katoliškim ženam o akciji proti nemoralnim listom, da je samo zavest osebnosti odgovornosti garancija moralnega čuta v družbi. Morala ni toliko problem skupnosti kot

problem posameznikov. Borba proti slabim časopisom se mora začeti najprej v lastni hiši, ko se ne dovoli vstopa listu, ki ni primeren za člane družine.

Predsednik Kennedy pri nedeljski maši

Že večkrat smo v časopisih brali o predsedniku Kennedyju in njegovi ženi, da hodita vsako nedeljo k sv. maši. To se redno godi, kadar sta doma v Washingtonu, pa tudi kadar sta kje drugje na počincah ali na službenem potovanju. Poseben lep vtis sta predsednik in njegova gospa naredila preteklo nedeljo na Dunaju, ko sta ob 9. uri oba skupno prišla k sv. maši v stolno cerkev sv. Stefana. Za Dunajčane je bilo to dvakrat zanimivo: prvič zato, ker se ni še zgodilo, da bi bil predsednik ZDA na Dunaju pri sv. maši; drugič pa zato, ker so imeli najlepšo priložnost, da si od blizu ogledajo oba visoka gosta. Zato se je nabralo v cerkvi deset tisoč ljudi; maševal je pa sam kardinal Koenig. — Po sv. maši je Kennedy šel na razgovore s Hruščevom, njegova žena je pa šla po svojih opravkih.

Vsekakor sta oba dala najlepši zgled Dunajčanom in mnogim našim vernikom, ki ob nedeljah »nimajo časa«, da bi šli k maši. Predsednik ZDA ima pred razgovorom s tajnikom kom. partije čas in voljo, da gre in opravi svojo nedeljsko dolžnost, naši kristjani pa nimajo ne enega ne drugega. Zato jim bo po vsej pravici rekel Kristus, da so neopravičeni.

Molitev za mir

Za preteklo nedeljo, ko so se vršili razgovori med predsednikom Kennedyjem in Hruščevom je dunajski kardinal Koenig zaukazal po vseh cerkvah posebne molitve za mir med narodi.

Prav je, da voditelje narodov podpiramo z molitvijo, kakor nam priporoča tudi sv. Pavel.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Šmarnice rimskih Slovencev

V nedeljo 28. maja ob šestih zvečer so se rimski Slovenci zopet zbrali v cerkvi Marijinega Imena pri Beneškem trgu. Po sveti maši so skupno opravili majniško pobožnost, v teku katere so peli najlepše slovenske Marijine pesmi. Pridigal je dušni pastir za slovenske begunce, ki jih pa v Rimu skoro ni več. V svojem govoru je poudaril ljubezen Slovencev do šmarnične pobožnosti, ki jo je zlasti širil mariborski škof Anton Martin Slomšek. Omenil je duhovne sadove, ki jih nudi skupna molitev rimskih Slovencev, ki se zbirajo zadnjo nedeljo v mesecu in tej cerkvi, da skupno v slovenskem jeziku molijo z mašnikom in prepevajo slavo Bogu in Mariji. Devet mesecev so doslej prihajali kljub številnim žrtvam in pomanjkljivi organizaciji: Zlasti vsi živo občutimo pomanjkanje dvorane, kjer bi se lahko

med seboj поблиže spoznali, pogovorili in proslavili razne spominske obletnice. Govornik je spodbujal navzoče, naj tudi v bodoče zvesto prihajajo k skupnim pobožnostim. — Po petih litanijah Matere božje je podelil vsem navzočim blagoslov z Najsvetejšim preč. g. asistent p. Prešeren.

Glavni nedostatek teh sestankov, ki ga je omenil že g. pridigar, se je pokazal takoj po zaključeni pobožnosti. Vsi, ki so se udeležili slovenskega izleta, o katerem smo tudi mi pisali, so z veseljem pričakovanjem čakali na skupinske fotografije s tega izleta. Ker izven cerkvice nimamo na razpolago nobenega prostora, so delili fotografije na stopnicah pred cerkvijo in na cesti med divjanjem avtomobilov in znanim ropotom velecestnega prometa. V takih okoliščinah ni mogoče noben razgovor in nobeno zblizanje. Velika večina

Skupina rimskih Slovencev na letnem izletu

Belgijski kralj in kraljica pri sv. očetu

Te dni se mudita v Rimu na uradnem obisku belgijski kralj Baldovin in njegova soproga Fabiola. Ob zaključku obiska bosta oba imela posebno avdienco pri sv. očetu dne 8. junija. To bo prvi uradni obisk belgijske kraljeve dvojice v Vatikanu.

Klic k molitvi za Kubo

Nadškof in kardinal v Bogota v Venezueli, Quintero, je naslovil na vernike posebno pastirsko pismo. V tem pismu jih spominja, kako so vsi z upanjem gledali na Castrovo gibanje na Kubi, ker so pričakovali, da bo tamkajšnjemu ljudstvu prineslo svobodo in pravico. Toda varali smo se vsi, pravi kardinal, in danes prisostvujemo, kako novi režim prav po predpisih mednarodnega brezbožnega komunizma krati pravice Cerkvi in preganja verne ljudi. Zgodil se lahko, da se to zlo s Kube preseli tudi na kontinent in zanjame številne druge narode Južne Amerike. Zato, kliče kardinal, molimo k Bogu, da nas obvaruje pred to nesrečo in da reši tudi Kubo pred Castrovo brezbožno diktaturo.

Sv. Gregor VII. v Rimu

V zgodovini sv. Cerkve gre eno prvih mest papežu sv. Gregorju VII., in sicer zato, ker se je energično in z uspehom uprl nemškemu cesarju Henriku IV., ko si je ta hotel lastiti pravico do imenovanja škofov. Papež Gregor je moral v boju s cesarjem veliko pretrpeti, med drugim tudi beg iz Rima. V izgnanstvu je tudi umrl in bil pokopan v stolni cerkvi v Salernu. Pozneje so ga proglasili za svetnika. Letos so pa v Rimu zgradili novo župno cerkev, ki so jo posvetili ravno sv. Gregorju VII. Za to priložnost so prenesli relikvije sv. Gregorja VII. iz Salerna v Rim. Tu so jih nekaj dni izpostavili za čiščenje v novi baziliki njemu posvečeni, kjer jih je počastil tudi svetli oče Janez XXIII.

Stolno cerkev v Salernu bodo obiskali tudi naši letošnji romarji v Pompeje, če se bodo oglasili za krožno pot v Amalfi in Salerno.

Iz salezijanske fare

V torek 13. junija bo obhajal prečastiti gospod pater Anton Resen, ki neumorno deluje že 15 let v salezijanski fari v Trstu, svoj god. Ves ta čas je z veliko vnemo opravljal službo božjo za slovenske vernike salezijanske župnije, orglal in vodil cerkevno petje. Vse to vrši še dandanes z mladeniškim navdušenjem. Slovenski župljani mu zato izrekamo ob njegovem godu iskrene čestitke. Ljubi Bog naj mu bo bogati plačnik in naj ga ohrani še mnogo let zdravega in čvrste, da bi lahko še nadalje izvrševal tako požrtvalno svoje vzvišeno delo!

Hvaležni slovenski farani

med udeleženci pa prihaja prav zato na te sestanke, saj so bili že zjutraj pri sv. maši. Obveščeni smo, da bi lahko dobili na razpolago drugje poleg cerkvice, oziroma kapele tudi nujno potrebno dvorano. Zato smo prepričani, da bo slovenski duhovniški odbor v Rimu do prihodnje jeseni odpravil ta nedostatek.

Kardinal Cento Družabni Pravdi

Ko so se dne 15. maja zbrali v Rimu zastopniki katoliških delavskih organizacij iz celega sveta, se je njih kongresa v prostorih lateranske univerze udeležil tudi Roman Rus kot zastopnik slovenskih delavcev v izseljenstvu, združenih v organizaciji Družabna Pravda. Slovenski delegat je na kongresu pozdravil predstavnik ostalih delavskih organizacij in predsedstvu izročil pisano poročilo o delu krščanskih delavskih organizacij v Sloveniji do leta 1945 ter o nadaljevanju tega dela v okviru Družabne Pravde v povojnih letih med slovenskimi delavci posebno v Argentini. Na pozdrave slovenskega delegata je kardinal Cento odgovoril s pismom, ki se v slovenskem prevodu glasi:

»Spoštovani gospod!

Prejel sem Vaše drago pismo z dne 15. maja, s katerim ste mi sporočili pozdrave in udeležbo pri proslavah 70-letnice okrožnice Rerum Novarum v imenu slovenske organizacije Družabna Pravda. — Ko se Vam zahvaljujem za Vaše tako pomenbo dejanje, mi je drago izreči najboljše želje in voščila za delavnost, ki jo organizacija vrši med slovenskimi izseljenci v tujini v namenu, da bi vedno bolj spoznavali in izjavljali krščanski socialni nauk. — Iz srca blagoslavljam vaše delo.

Ferdinando, kardinal Cento

Msgr. Jožef Glažar

župnik in dekan v Sežani, častni kanonik tržaškega stolnega kapitlja.

Pokopali so ga na sežanskem pokopališču 30. maja 1961. Pogrebni svecanosti, ki jih je opravil delegat msgr. Albin Kjuder, se je udeležilo izredno veliko ljudi in okoli 7 duhovnikov. Pogreba se je udeležil tudi poreško-puljski škof msgr. Nežič.

Torontski Slovenci za Katoliški dom v Gorici

Iz Toronta v Kanadi smo prejeli poročilo, da se je tam osnoval poseben odbor, ki bo med tamkajšnjimi rojaki pobiral prispevke za novo dvorano pri KD v Gorici. Odbor je naslovil na slovensko javnost v Kanadi in drugod v Severni Ameriki okusno in originalno pismo, v katerem jih spominja na načrte gorških Slovencev in jih obenem prosi za pomoč. Imena prostovoljcev, ki so pristali na to velikodušno akcijo, so naslednja: Jernej Ambrožič, Vinko Božič, Bogomil Ciglič, Lidija Cimprich, Vilko Cekuta, Jurij Eržen, Rajko Furlan, Stefan Humar, Jože Kastelec, Ivan Kavčič, Stanko Lamovšek, Anica Leban, Janez Senica, Stanko Suligoj, Viktor Trček, Franc Urbanci. Poleg omenjenih laikov je na vabilu omenjeno, da akcijo podpira in priporoča tudi torontska slovenska duhovščina.

Kot je razvideti iz imen in priimkov, so se v odboru zbrali največini primorski izseljenci ali taki, katerih starši so doma s Primorske. To je zelo pravilno in naravno, saj smo pač z Gorico čustveno in zgodovinsko povezani veliko bolj Primorci kakor pa n. pr. Gorenjci ali Stajerci. Zato je naravno, da bo gorškim Slovencem raje pomagali primorski rojaki kot kak drugi. Novi odbor ima namen ne samo pobirati prostovoljne prispevke, temveč prirediti tudi igre s srečolovi za KD v Gorici.

Ko z veseljem sporočamo to vest našim rojakom po svetu, želimo torontskim Slovencem veliko sreče pri njih delu, da nas bo čimprej otvorenje nove dvorane našla res zbrane vse rojake izven meja domovine.

Cerkveni pevski zbori na Tržaškem

BOLJUNEC

Imel sem malo sreče preteklo nedeljo. Naletel sem v Boljunec na prvoobhajance. Bil je velik praznik za vso vas. Cerkev je bila nabito polna in pravtako je bil tudi zbor številen. Zato sem pa tudi pričakoval, da bo petje štiriglasno. V podeželju, v kolikor imam od sedaj izkušnje, redkokdaj imaš priliko, da prisluhneš mešanemu zboru. Mislil sem si, da je prvo obhajilo ena takih prilik, pa sem se motil. Zato je prvotnemu navdušenju sledilo majhno razočaranje. Res je, da je bilo petje odlično, soprani melodiozni in vlitli, alti harmonični, tako da sem imel vtis, da poje na koru en sam sopran, en sam alt (v resnici jih je bilo približno 15), pa vendar se mi zdi, da je cerkevno petje popolno samo takrat, ko so moški glasovi častno zastopani. Štiriglasno petje daje pesmi večjo glasbeno razgibanost, večjo globino, večje pobožno razpoloženje.

Poleg dobrih pevk, žena in deklet, je bilo na koru tudi nekaj mlajših fantov. Prav je tako! Naj že zdaj tako vzljubijo pesem, da bodo kasneje znali tudi kaj žrtvovati zanj.

Organistinja in pevovodkinja je že skoraj 30 let gospa Marija Maver. Trud ni malenkosten, požrtvovalnost velika, osebnega zadoščenja pa marsikdaj malo ali nič. Vse naše organiste, v mestu in na deželi, bi morali vpisati v zlato knjigo idealistov.

Mešani pevski zbor, ki prepeva le ob večjih praznikih (torej le za Božič in Veliko noč, če se ne motim), vodi g. Drago Zerjal. Njemu in gospe Maverjevi iz srca želimo, da bi jima uspelo doseči stalni mešani zbor. Želim jima tudi, da bi mogla čimprej dobiti organista namestnika, ki bi mogel včasih nadomeščati preobloženo g. Maver. Pri tem jima bo kot vedno, prav gotovo pomagal neutrudljivi g. župnik Lojze Župančič. Želim vsem blagoslova polno delo!

Jurij Slama

Velika nesreča pri Parizu

Dne 1. junija je prišlo v občini Clamart v bližini Pariza do strahotne nesreče. Zaradi votlega podzemlja se je udrta zemlja in na obširnem področju porušila več hiš. Pri tem je bilo dvajset oseb mrtvih, 48 teh ranjenih, osem oseb pa pogrešajo in ni upanja, da bi jih našli še pri življenju. — Ker je ves tisti kraj sezidan nad zapuščenim rudnikom in je nevarnost, da se rovi ponovno udeujejo, so oblasti odredile izpraznitev stanovanj v bližini. Izselilo se je tako 130 družin.

Eksplodiral je plin

Do hude nesreče je prišlo v petek 2. junija v Milanu. Porušila se je trinadstropna stavba, potem ko je vratar pritisnil na električni zvonec in tretjem nadstropju, da bi stanovalce opozoril, da jim uhaja plin. Kratek električni stik pa je povzročil silno eksplozijo, da se je vsa stavba zrušila.

Demokrščanski kongres v Trstu

Trst, 5. junija 1961.

Dne 28. maja se je zaključil pokrajinski kongres tržaških demokratstvanov, ki so ga že več tednov pripravljali sestanki sekcij stranke. Že na teh sestankih se je videlo, da dosedanje vodstvo s provincialnim tajnikom Konradom Belcijem še vedno uživa zaupanje večine. In res je ta struja, ki simpatizira s faktučnim vodjem stranke, ministrskim predsednikom Fanfanijem, dobila na kongresu 62% glasov. S tem je bilo potrjeno staro vodstvo, ki bo zastopano v pokrajinskem odboru z dvajsetimi člani, dočim je manjšina (in bivši tajnik prof. Romano Redento) dobila 28% glasov in bo imela v odboru 10 zastopnikov.

Vse demokratične Slovence na Tržaškem veselijo ta uspeh dosedanjega vodstva, s katerega usmerjenostjo verjetno simpatizira sto odstotkov naših ljudi.

Posebno pozornost je vzbudilo poročilo pokrajinskega tajnika, ki je posvetil obširno poglavje londonski »Spomenici o sporazumu« in »Posebnemu statutu« za slovensko manjšino. Iz poročila izhaja, da je ustanovil pokrajinski odbor posebno komisijo za proučevanje te spomenice. Vsekakor se pokrajinski tajnik g. Belci postavlja na stališče, da se ta spomenica izvede. Pač pa se protivi zahtevi, da se določbe te spomenice razširijo izven Tržaškega ozemlja, dasi smatra, da je treba spoštovati ustavne pravice manjšine.

Drugačo mnenje je izrazil bivši županing. Gianni Bartoli, ki mu ni všeč naklonjenost demokrščanske večine demokratičnim Slovencem. Nam je všeč tudi to, da vsakdo odkritosrečno pove, kar misli, čim bolj razne struje opredelijo svoje mi-

sli, tem lažje je tudi demokratičnim Slovencem braniti svoje stališče.

Dosedanje pokrajinsko vodstvo demokratstvanov v Trstu je bilo tudi v preteklosti naklonjeno proučevanju zahtev slovenske manjšine, na tem kongresu pa je to prišlo tudi javno do izraza. Sedaj bo treba iskati ugodnih prilik, da bomo mogli s pomočjo demokrščanskih prijateljev doseči naši manjšini tudi otipljivih koristi. Zakaj demagoških domoljubnih gest komunističnih prvakov ne moremo sprejemati kot čisto zlato. Strankarske koristi jim namreč narekujejo dosledno obstrukcijo proti vsakemu ukrepu demokrščanske vlade, četudi bi kdaj kak tak ukrep utegnil Slovencem koristiti.

IZJAVA

Prejeli smo in objavljamo:

Podpisana sva se že od leta 1947 trudila za doseg šolskega zakona. Z zadoščanjem ugotavljava, da najin trud ni bil zaman. Ker pa se sedaj vedno bolj trdovratno širi govorica, da sva bila letos v drugi polovici marca, istočasno ko se je mudila v Rimu delegacija slovenskih šolnikov, z zadevi šolskega zakona, v Rimu tudi mi - dva in da sva tam delala v nasprotni smeri kot omenjena delegacija, izjavljava, da nisva bila v Rimu niti posamezno niti skupaj že od marca 1960 in da zaradi tega nisva mogla rovariti proti delegaciji in njenemu delu. Tisti, ki je čutil potrebo, da si je to izmislil, je s tako malo brihtno rokovnjaško lažjo dal samemu sebi krasno moralno spričevalo.

Gorica, 5. junija 1961.

Prof. Anton Kacin
Odv. dr. Avgust Šiligoj

Prosta izbira zdravnikov

Po dolgih pogajanjih je končno prišla do zadovoljive rešitve vprašanje glede proste izbire zdravnikov od strani zavarovancev bolniške blagajne (INAM). Nova odredba bo tudi na Goriškem stopila v veljavo s 1. julijem. Vsi zavarovanci bolniške blagajne so z velikim zadovoljstvom pozdravili ta sklep, saj je bilo zelo nesmišljeno in nedemokratično vsiljevati zavarovancem zdravnike, ki jim niso bili pogodu. Odslej si bo lahko vsak zavarovavec sam izbral zdravnika, ki mu je pogodu. Bolniška blagajna INAM je že začela z razpošiljanjem tiskovin, katere mora vsak bolniški zavarovavec izpolniti, odnosno izbrati si mora zdravnika iz priložene seznamu zdravnikov, vključenih v zvezo goriških zdravnikov za INAM. Lahko si tudi veččlanska družina izbere različne zdravnike. Vsak zdravnik ima pravico do 1500 zavarovancev. Če je kdo izmed zdravnikov že prekoračil to število, mora morebitne nove zavarovance, ki se zanj odločijo, prepustiti drugemu. Vsak zdravnik ima odgovarjajočo številko. N. pr. edini slovenski zdravnik dr. Rutar ima številko 20. Zavarovanci se morajo v določenem roku zglasiti vsak na svojem sedežu ter javiti, katerega zdravnika so si izbrali. To store tako, da izpolnijo dva obrazca, ko so ju dobili po pošti od bolniške blagajne ter ju izročijo vsak na svojem sedežu. In sicer: zavarovanci iz občine Gorica, Steverjan, Sovodnje ter Dola do Bonetov se morajo zglasiti v Gorici v bivši ulici Diaz št. 2 od 7. do 17. junija vsak dan od 8h do 13h, ter od 15.30 do 20. ure. Druge občine imajo drugačne dneve za prijavo; n. pr. v Krmini se je treba javiti na županstvu, dvorana občinskega sveta, v dneih od 12. do 17. junija od 8. do 13. in od 15.30 do 20. ure.

V Dolenjah v dvorani Bodigovj dne 20. junija od 9. do 12. ure.

V Zagraju ambulatorij INAM na županstvu od 16. do 21. junija od 15.30 do 20. ure.

V Tržiču v oratoriju »S. Michele« Ul. Alfieri št. 2 od 7. do 21. junija in sicer vsak ponedeljek, torek, sredo in petek od 8. do 13. in od 15.30 do 20. ure, ob četrkih od 8. do 13. in od 15. do 17. ure, ob sobotah od 8. do 16. ure in ob nedeljah od 8. do 13. ure.

V Ronkah, ambulatorij INAM v Ulici Duca d'Aosta od 7. do 11. junija od 8. do 13. in od 15.30 do 20. ure.

Za goriško pokrajino (Gorica, Sovodnje, Steverjan) je določenih 22 zdravnikov, več

dva zdravnika za otroke do 6 let. Po prekoračenju te dobe izgube otroci pravico do zdravnikov pediatrov in morajo starši zanje izbrati drugega zdravnika. Vsak zavarovavec mora izpolniti obrazec v dveh izvodih, prav tako tudi družinski člani, če si izberejo drugega zdravnika. Kmečki zavarovanci in upokojenci naj dvignejo potrebne obrazce na mestu določenem za izbiro zdravnika (za Gorico, Sovodnje in Steverjan) v ulici Diaz 2). S 1. julijem 1961 bodo deležni zdravniške oskrbe samo tisti zavarovanci, ki so si izbrali zdravnika iz priloženega seznama. Vedno pa jim bo še na razpolago bolniška blagajna INAM za izredne slučaje, kakor operacije, zdravljenje v klimatičnih krajih, za porodniške slučaje in podobno.

Noben zavarovavec naj tega ne spregleda in naj se pravočasno javi na svojem sedežu, da ne bo pozneje trpel škode!

Med trnjem in osatom

Naš študent je imel prav

Lansko leto v jeseni smo objavili poročilo, ki ga je napisal neki naš študent o razmerah med ital. delavci v Nemčiji. Poročilo je zbudilo proteste pri nekaterih, tudi v časopisih. Sedaj moremo z zadoščanjem povedati, da je enake razmere kot naš študent videl tudi ital. minister za delo Sullo. Ta mož je pretekle tedne obiskal Nemčijo in si ogledal tudi nekatera taborišča za delavce. O teh obiskih je potem poročal, kot piše Corriere della Sera, da je našel delavce, da bivajo v barakah kot vojaki med prvo svetovno vojno in da spijo v posteljah v dve, tri nadstropja; dalje da je med njimi lep odstotek analfabetov, ker so povečini iz južnih pokrajin; dalje da vlada med njimi precejšnje nezadovoljstvo, ker so prišli v Nemčijo s čisto drugačnimi nameni, kakor pa da bi tam ostali in delali, ter tudi, da je med njimi določeno število komunističnih agitatorjev, ki še bolj večjajo nezadovoljstvo in šuntajo zoper vlado in demokracijo.

Točno vse tako, kakor je videl tudi naš študent.

Seveda pa ni povsod tako. Taka taborišča so izjema in razmere se vedno bolj boljšajo. Upoštevat moramo, da se je v treh, štirih letih preselilo v Nemčijo nad 300 tisoč ital. delavcev.

»Nismo vrgli puške v koruzo«

Obljubili smo, da se bomo še spomnili na sovjedske in druge komuniste, kajti v Pr. dnevniku so dne 25. maja zapisali še: »Nismo vrgli puške v koruzo, ampak je sedaj ne rabimo več, ker smo si pridobili prijateljstvo med italijanskimi naprednimi množicami.«

Tu so naši komunisti povedali resnico. Puške niso vrgli v koruzo, temveč so jo samo skrili »za boljše čase«. To vemo tudi mi. V tem prepričanju nas potrjuje ravno delovanje komunistov med našo mladino. Od velike noči do danes moramo zabeležiti tri vidnejše dokaze, kako komunisti rovarijo med mladino.

Prvi tak dogodek se je pripetil na velikonočno soboto med nočnimi obredi v Gibrjrah pri Vipavi. Domači g. župnik je imel v cerkvi sv. obrede, zunaj cerkve pa se je zbrala skupina fantalinov od 15 do 18 let, ki so peli Bandiera rossa, Amore mio, Marina, Marina in podobne umotvore sodobne norosti. Kleli so, kot zna kleti

komunistična mladina, in razsajali, da jih je gabski župnik ponovno posvaril; seveda brez uspeha, kajti taka mladina je »zgrajena« in ji beseda ne seže do srca. Posledica je bila, da je bila vložena od vada zoper neznanec zaradi motenja verskih obredov. Sovodnjaki in gradiški orožniki vodijo sedaj preiskavo. Vse kaže, da so bili neznanci povečini iz sodnih vasi in ne domačini. Vsekakor pa je bila to mladina, »zgrajena« v marksistični šoli.

O drugem dogodku smo že pisali. Pripetil se je 1. maja v Doberdolu. Znan je, zato ga ne bomo več opisovali. In tretji, najbolj sveži je pa tisti s tržaške slovenske šole, kjer so dijaki odstranili križ iz šolske učilnice. Gre tu za 13 in 14 letne pobe. Kdo jih je naučil zaničevati in sovražiti križ? Danes je samo ena taka šola, in to je marksistična šola, v kateri se vzgajajo tisti dijaki in dijakinje, ki so vključeni v komunističnih društvi ali v organizacijah, ki jih komunisti vodijo, pa naj bodo to kominformisti ali titovci, v sovrastvu do Križa so oboji enaki.

Prav imajo zato sovjedski in drugi komunisti, ko trdijo: »Nismo vrgli puške v koruzo.« Še dalje kvirajo našo mladino in jo vzgajajo v sovrastvu do tistega Kristusja, ki je tudi zanje umrl.

DAROVI

Za Slov. sirotišče: N. N. Gorica 10.000; Ivana Nanut namesto cvetja na grob + Pavle Nanut 500; gospa Rafaela Makuc namesto cvetja na grob + Marije Devetak 1.500; N. N. Gorica 1.000; kolegi Dušana Cerneta namesto cvetja na grob + očeta Alojzija Cerneta 6.000; gdč. Milka Goričan 3085; Kristina Č. 1.000; Goričan 500 lir.

Za Alojzijeve: H. D. Standrež 5.000; J. M. 500; N. N. 500; Kristina Č. 1.000; Milka Goričan, USA 3085; I. S. 500; M. 2. 1.000; Goričan 500 lir.

Bog povrni vsem dobrotnikom.

Radio Trst A

Teden od 11. do 17. junija 1961

Nedelja: 9.30 Slovenski narodni motivi. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »V krempjih Rdečelasca«; igrajo člani RO. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Kronika tedna v Trstu. — 14.45 Pojeta Dana Filipčič in Franc Koren z Avenikovim kvintetom. — 21.00 Iz zakladnice slovenskih narodnih pesmi: (37) »Grednik bolan se obhaja«.

Ponedeljek: 18.00 Italijanščina po radiu - 45. lekcija. — 18.30 Mladi solisti: violončelist A. Vendramelli in pianist R. Repini. — 19.00 Znanost in tehnika: »Razvoj strojev v gradbeništvu«. — 20.30 H. Marschner: »Vampir«, opera v dveh dej., nato Nove knjige in izdaje.

Torek: 18.00 Radijska univerza: (4) »Nove aluminijeve zlitine«. — 18.30 Simfonija št. 3 v E-molu - orkester Jugoslov. Radiotelevizije vodi Milan Horvat. — 19.00 Pisani balončki. — 21.00 Za kulisami druge svetovne vojne: (3) »Mrtni major pripravljaj zaveznikom pot.« — 21.30 Koncert tenorista J. Lipuščka, pri klavirju Zdenka Lukec-Carjeva. — 22.00 Poezija starodavnih orientalskih ljudstev: (5) »Arabska poezija«.

Sreda: 18.00 Slovenščina za Slovence. — 18.30 O glasbi in glasbenikih v anekdotah: (11) »Skladatelji med seboj: Beethoven in Rossini«. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 20.30 »Manjvrednost«, drama v enem dej.; igrajo člani RO. — 22.10 Slovenske zborovske skladbe. — 22.30 Vivaldi: Koncert v D-molu za violo d'amore, godala in čembalo.

Četrtek: 18.00 Radijska univerza: Clovek in okolje: (11) »Demografija in mizerija«. — 19.00 Širimo obzorja: Slike iz goriške preteklosti: (5) »Turške poplave po naših krajih«. — 20.30 Veliki simfonični orkestri. — 22.00 »Po festivalu sodobne glasbe v Zagrebu«.

Petek: 18.00 Italijanščina po radiu. Osnovni tečaj - 46. lekcija. — 19.00 Sola in vzgoja: »Nekaj o zdravstveni pedagogiki«. — 21.00 Gospodarstvo in delo. — 21.15 Koncert operne glasbe. — 22.00 Obletnica tedna: »Pisatelj Maksim Gorki, ob 25-letnici smrti«. — 22.15 O slovenski klavirski glasbi: (9) »Po drugi svetovni vojni: Vilko Ukmar«.

Sobota: 15.30 »Poroka Ivane Philes«, igra v enem dej.; igrajo člani RO. — 18.00 Sprehod v prirodu: (1) »Cmrlja«. — 18.30 Simoniti: Samospevi za orkester - orkester Radiotelevizije iz Ljubljane. — 19.00 Pomenek s poslušalkami. — 20.40 Zbor »Emil Adamič«. — 21.00 »Odpri, Aleksandra!«, radijska drama; igrajo člani RO.

Mladina na bojišču

(Nadaljevanje s 1. strani)

KATOLIŠKE ORGANIZACIJE

Predvsem ločimo katoliške organizacije od laičnih. Katoliške so tiste organizacije, ki si stavljajo za cilj delati in okviru pravil in za namene svoje organizacije vedno v skladu z navodili in z nauki Cerkev. Kajti katolici so tisti, ki se v svojem življenju vedno ravna po naukih Cerkev. Tako so tudi organizacije katoliške, kadar se drže navodil in naukov Cerkev. Če se pa kakaka organizacija ne ozira na to, kar Cerkev uči, temveč ji je to indiferentno, potem tako organizacijo imenujemo laično ali versko indiferentno organizacijo. Od katoliških organizacij pa imamo predvsem to korist, da nam take organizacije pomagajo živeti in se udeleževati kot katolici. V ta namen dobimo v katoliških organizacijah poleg izkušene nauka Cerkev še toliko drugih pobud za vzgojo lastne osebnosti in za pravilno usmerjanje svoje dejavnosti. To vse je pa posebno za mladega človeka, ki mora svojo osebnost še zgraditi in se v življenje še vpletati. Zato pridružite se nam, tako boste duhovno sebe in vaše katoliške vrste okreplili!

MANJŠINA — PONOS IN MOC

Ker je graditev sebe v lep značaj težka, ker je uveljavljanje svoje osebnosti proti masi še težje, zato računajmo s tem, da bodo dosledno živeči kristjani vedno predstavljali manjšino v svetu. To pa ni za nas noben poraz, marveč velika odlika. Čreda ovac je številčno mnogo močnejša od pastirja, toda odličnost pastirja je v tem, da jih vodi. Zena zamesi veliko ko-

ličino moke, toda to testo postane užitno šele po kvasu. Kristus je poslal le 12 apostolov in judovski in poganski svet, toda ta mala četa je napolnjena s Sv. Duhom začela z duhovno revolucijo človeških src, ki se bo zaključila šele ob koncu sveta.

LUC IN KVAS

Vsak od nas bodi kvas, bodi vodnik, bodi luč in izvor duhovnega prerajanja vsem onim, s katerimi živi v okolju. Zato pa klesimo iz sebe oni svetli vzor, kot si ga o vsakem od nas zamišlja Bog sam. Kolikor bolj postajajo kot kristjan podobni Kristus v misljenju, gorvenju, delu in pogumnemu darovanju samega sebe za posvečenje in rešitev svojih bratov in sester, toliko bolj si sposoben pomagati k izboljšanju razmer v našem narodu in v svetu. Kar boš storil v izboljšanje samega sebe, bo prineslo duhovni dvig in obogatitev vsemu božjemu kraljestvu na zemlji.

Draga mladina, dragi prijatelji! Ko zaključujemo današnje mladinsko srečanje, izrekam iskreno zahvalo vsem, ki ste ga pomagali pripraviti, in vsem, ki ste se ga udeležili. Za bližnjo bodočnost pa izrekam to željo: bodimo dosledni v našem katoliškem misljenju, a varujmo se sumničenja; pokažimo več odločne volje pomagati pri delu za duhovno obnovo našega naroda, zlasti pa bodimo pri skupnih naporih enotni in bratsko povezani!

Tako opremljeni z orožjem resnice in krščanske ljubezni bomo sposobni osvajat vse versko brezbrizne in veri odtujene za božje kraljestvo.

En diktator manj

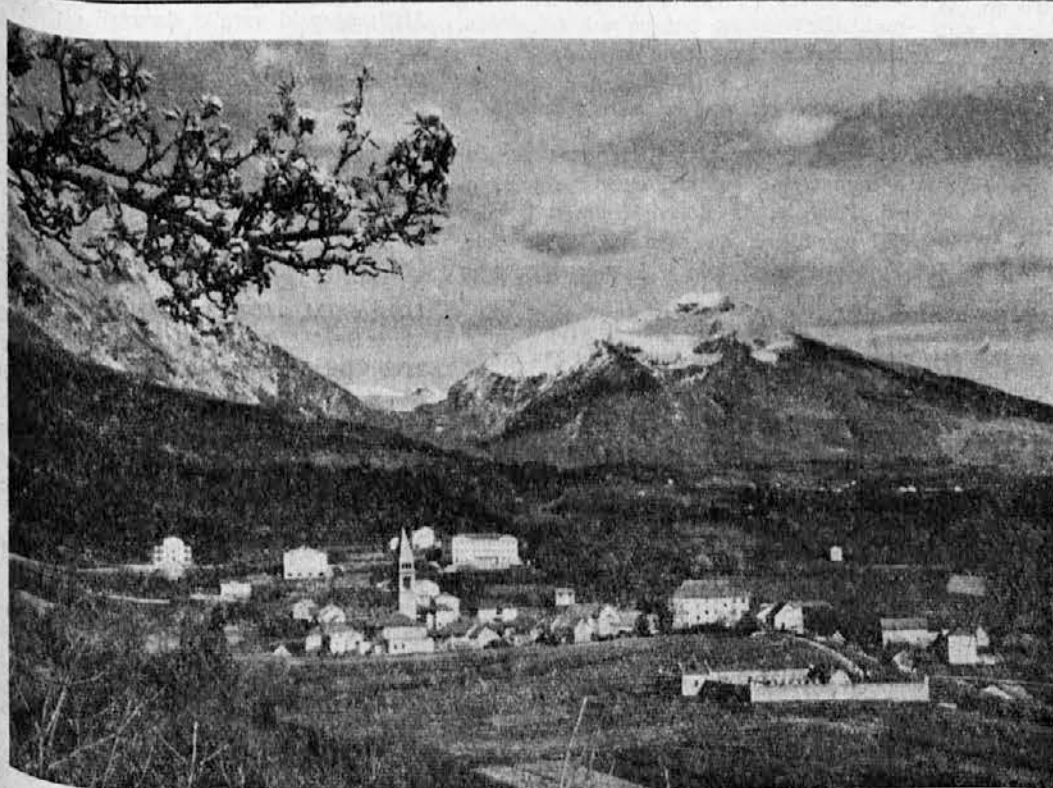
Pretekli teden so atentatorji umorili dominikanskega diktatorja generalissima Trujilla, ki je trideset let samovoljno vladal in vedril na otoku San Domingo v Srednji Ameriki. Ko se je peljal z avtomobilom, so neznanzi začeli nanj streljati in ga pri tem smrtno zadeli. Kakor je prišel na oblast, tako je tudi odšel. — Njegov umor je pustil v Srednji Ameriki nekako praznino, v katero bi se kdo vtegnil vmešavati. ZDA so pred par leti pretrgale diplomatske odnose s Trujillom, zato upajo, da se bodo njihovi odnosi do dominikanske republike sedaj normalizirali. — Oblast je na otoku prevzel Trujillov sin Rafael Leonidas, a položaj kljub temu ni še ustaljen.

V obrambo zoper nemoralne filme

Več italijanskih ministrov je pretekli teden naslovlilo na senat nov osnutek zakona za zaščito morale pri filmskih in gledaliških predstavah. Poplava slabih filmov, nemoralnih televizijskih oddaj in gledaliških predstav je postala v Italiji tako velika, da vzbuja resno zaskrbljenost ne samo Cerkvi, temveč tudi voditeljem naroda. Osnutek novega zakona določa prepoved obisk kinodvoran otrokom izpod deset let, če filmi niso izrecno otroškega značaja, ter zvišanje dobe za mladoletne za moralno dvomne filme od 16 na 18 let. Zakon obsega poleg teh še druge točke za zaščito morale v Italiji, vendar bodo ostali vsi ti zakoni, tudi če jih bo senat uveljavil, brez pomena, če bodo filmski producenti še nadalje izdelovali le nemoralne filme in s tem morili v italijanskem narodu čut poštenja in dostojnosti.

LAMOSANO V DOLOMITH, KRAJ LETOSNJEGA LETOVANJA KOLONIJE SLOKAD.

Starši, tudi letos bo Slokad priredil počitniške kolonije za otroke s Tržaškega ozemlja. Iz prejšnjih let veste, da so v kolonijah Slokad-a otroci veliko pridobili na telesnem zdravju in tudi v lepi vzgoji. Zato tudi letos zaupajte svoje otroke tej ustanovi.

Volitve na Goriškem

Glas agencije Italia

Volitve v goriški pokrajini so izredno zaposlile demokratične Slovence. Ti so bili izpostavljeni kar dvojnemu napadu. Prvi napad je predstavljala Italijanska socialistična stranka (PSI), v katere vrste so stopili »titovci« iz razpuščene fronte. Drugi pa je bil napad Komunistične stranke Italije, ki je na predvečer volitev izdala celo »narodno resolucijo« o slovenski manjšini in tako ožigosala protititozem tržaške federacije. Komunisti in socialisti pa so poleg tega še predložili skupno razbijaško listo, da bi se polastili občine Steverjan.

Izid volitev pa je potrdil trdnost slovenskih demokratiških položajev in volivci so se znali upreti skrajnostim v imenu demokratičnih načel sožitja.

V novem pokrajinskem in občinskem svetu v Gorici, ugotavljajo v zainteresiranih krogih, bo slovensko demokratično predstavništvo, okrepljeno na nedeljskih volitvah, lahko vedno izboljševalo svoje odnose s skupinami, s katerimi jih veže skupni ideal, da branijo svobodo in zapadne vrednote proti komunizmu. Največji uspeh pa so dosegli demokratični Slovenci v občini Steverjan, kjer so obdržali v svojih rokah občino in zmagali najbolj sporno volilno borbo. Tudi tukaj, zatrdajo v istih krogih, so volivci znali ceniti zasluge prejšnje uprave in niso sprejeli nacionalističnih klincev »Primorskega«, da tudi ne onih, ki jih oznanja Unitá.

Ohranitev slovenskega demokratičnega stanja je toliko bolj pomembna, če pomislimo na prizadevanje in na delne uspehe, ki so jih v pokrajini dosegli komunisti. To je potrebno toliko bolj upoštevati in pomagati manjšini, ki lojalno priznava italijanski demokratični državi obrambo njenih človeških in družbenih pravic, zaključuje agencija Italia.

Procesija sv. Rešnjega Telesa

Zdelo se je, da bo letošnja napovedana procesija sv. R. Telesa odpadla. Ves dan so se nad mestom zbirali temni oblaki in napovedali hudo uro. Tik pred procesijo pa se je zjasnilo in čudovito jasno nebo se je razpelo nad Gorico. Iz stolnice se je po glavnih mestnih ulicah razvila veličastna procesija z Najsvetejšim. Vse mesto je sodelovalo pri tej veliki skupni pobožnosti. Duhovščina s škofom na čelu, semenišniki, redovnice, organizacije, prvoobhajanci, zavodi, bolniške strežnice, KA, vmes na desetine cerkvenih bander, so se med petjem, molitvijo in godbo pomikali proti goriškemu Travniku, kjer sta bila pripravljena dva odra: eden za Najsvetejšega in duhovščino, drugi za mestne oblasti. Pred blagoslovom z Najsvetejšim je imel goriški nadškof Ambrosi lep govor, v katerem je poudaril, kako naj bo Kristus središče vsega našega življenja. Zadržani žarki so zlatili goriške strehe, ko je Jezus v zlati moštranci blagoslovil tisočero množico in vso mesto.

Zaključek šmarnic v Gorici

Kar težko je človeku pri srcu, ko zapoje v cerkvi zadnjo šmarnično pesem: Vse prepeva... Letos pa nam je bilo še dvakrat težje, saj že davno ne pomnimo v Gorici tako lepih šmarnic kakor so bile letošnje. Najpridejše goriški verniki so se zbirali vsako jutro ob 6^h v stolnici, kjer je bila najprej sv. maša z lepim šmarničnim petjem, po maši pa nam je neutrudni stolniški vikar č. g. dr. Humar govoril o Cerkvi. Neizčrpno je to vprašanje, zato ga tudi v 30 jutrnih nisimo dokončno obdelali.

Nepozabno lepi so bili tudi letošnji šmarnični večeri v cerkvi sv. Ivana. Tudi tu je bila najprej večerna sv. maša z zbornim molitvijo in petjem. Vsa cerkev je sodelovala pri tej skupni pobožnosti. Sv. mašo je ves mesec imel č. g. Artur Zalatel, po maši pa je imel č. g. msgr. Močnik šmarnični govor. Glavna misel govora je bila Marija Pomočnica kristjanov. Izredno slovesen je bil zlasti zadnji dan, ko so vsi verniki s prižgano svečo v rokah obnovili krstno obljubo. Čudovit je bil pogled, ko je na stotine plamenčkov potrdilo pred Bogom našo ponovno odločitev hudobnemu duhu in vsem njegovim delom ter našo živo vero v troedinega Boga. Sledile so pete litanije z odpevi ter blagoslov, ki ga je vodil č. g. Jože Jurak, argentinški izseljenjski duhovnik, ki je po dolgih letih prišel na obisk v domače kraje. Pred blagoslovom z Najsvetejšim je vsa cerkev zapela še zahvalno pesem. Nepozabno slovesnost je zaključil offer, ki se je zavlekel do pozne ure, toliko verni-

kov se je ta večer zbralo v cerkvi.

V imenu vseh goriških vernikov, ki so se letos udeleževali naših dvojnih šmarničnih pobožnosti v Gorici, izrekam najtoplejšo zahvalo č. g. vikarju dr. Humarju, msgr. Močniku, č. g. Zalatelju ter duhovnikom, ki so bili vsak večer na razpolago za sv. spoved pri Sv. Ivanu. Mati Marija naj stotero poplača ves njihov trud.

Udeleženka

Naši nagajenci

Narodno udruženje mleka in mlečnih izdelkov »Latte e i suoi derivanti« je letos organiziralo tri natečaje med šolsko mladino za najboljšo nalogo v zvezi z mlekom in mlečnimi izdelki. Tega natečaja so se poleg goriških italijanskih šol udeležile tudi učenske slovenske osnovne šole v ulici Randaccio. Dne 10. maja je razrednica 5. razreda osnovne šole v ulici Randaccio, gdč. Angela Cotič, dobila iz Rima pismo, s katerim so jo obvestili in ji obnem čestitali, da je njena učenka Marta Bregant zadela prvo nagrado natečaja. Spisala je namreč najlepšo nalogo izmed vseh slovenskih in italijanskih goriških učencev, ki so se natečaja udeležili. Komisija se je o nalogi učenke Bregantove zelo pohvalno izrazila. Komisija je nato poslala 5. razredu skupno nagrado, ki je obstajala v petih velikih škatljajh najboljših mlečnih izdelkov, sladkorčkov, kakava, sira in podobnih mlečnih izdelkov, ki jih je pridna učenka Marta Bregant nato razdelila med vse učence osnovne šole v ulici Randaccio. Za učence je bil to izredno lep praznik, nepozaben pa posebno za Marto Bregantovo. Razrednica gdč. Cotič Angela pa je bila povabljena v Rim, kjer se je pretekli teden udeležila dneva »Mleka in mlečnih izdelkov«. Vrli učiteljici in njeni učenki Marti Bregantovi, ki je s svojo lepo nalogo, napisano v italijanščini, povzdignila čast slovenske šole, iskreno čestitam. Pa bo kdo rekel, da so slovenske šole manj vredne od italijanskih!

Poleg učenke Marte Bregantove sta se odlikovali še dve dijakinji slovenskih šol. Marija Elsbacher iz Zabnic, gojenka Slovenskega sirotišča in dijakinja III. razreda slov. klasičnega liceja v Gorici, je izmed vseh dijakov goriške province prejela prvo nagrado za najboljšo šolsko nalogo ob prazniku dreves.

Marija Češčut iz Sovodenj, dijakinja III. raz. klasičnega liceja, pa je bila izbrana, da se edina v vsej goriški provinci udeleži brezplačnega štiriidnevnega tečaja o fiziki, ki je bil pred mesecem dni v Milanu.

Števerjan

Občinske upravne volitve so za nami. Uspeh liste Kmečko-delavske zveze je tudi znan. Zaradi pomiritve duhov, ki nam je tako potrebna po ostrih volivni kampanji, bi najrajši več ne pisali o tej zadevi.

Ker se pa fronta ne more sprijazniti z izidom volitev in pri tem ji Primorski dnevnik pridno pomaga z raznimi namigavanji, čutimo dolžnost, da se še oglasimo.

Fronta je bila gotova zmage. Gotovo lepše prilike kot sedaj ni mogla imeti: dve proti ena. Zato je povabila za proslavitev »gotove« zmage vse njene vidnejše osebnosti iz Gorice, Pevne, Sovodenj in Doberdoba. Večina njih je čakala izid v Formentinijevi točilnici. Pri rokah so imeli žago, da bi simbolično žagali lipo na trgu pred cerkvijo. Čakali so na povelje, da izpustijo prvo raketo z umetnim ognjem v zrak. (Pripravljeni smo odkupiti »raket«, seveda s popustom, za dan, ko bomo praznovali izvolitev župana!). Po dokončnih izidih so se somišljeniki Fronte porazgubili. Velika skupina domačih mož in fantov pa je proslavljala zmago pod lipo na trgu pred cerkvijo s pesmijo.

Da se vrnemo k Primorskemu dnevniku. Ne mislino tajiti javnih del, ki so jih izvršile občinske uprave v Sovodnjah in Doberdobu v preteklih letih. Toda zdi se nam že preveč neumno, ko dopisnik rabi takšno dvojno mero za občine Sovodnje in Doberdob na eni strani in za občino Steverjan na drugi, samo ker slednje ni vodila fronta.

Zgradite ene šole v Jamljah, otroškega vrta v Doberdobu, pokopalšča e Dolu, elektrifikacije v Dolu, to so za Primorski dnevnik ogromna javna dela. Priznamo precej je bilo napravljeno. Toda, da reče, da je bilo v Steverjanu izvršenih »izredno malo javnih del«, tega pa ne moremo

prenesti. Tri šolska postolja, kdo jih je zgradil? In moderno opremo zanje kdo je nakupil? Kdo je izpeljal elektrifikacijo po vsej občini? Morda se bo komu za malo zdelo, toda bi moral vedeti kako so Steverjanska naselja raztresena. Vprašanje vodovoda ni tako enostavno. Treba je okrog 30 milijonov nakazila, da se izpelje po vsej občini; pa tudi ta zadeva bo kmalu rešena. Prosimo: ne samo v Sovodnjah ali v Doberdobu, tudi v Steverjanu smo razširili telefonsko mrežo, otvorili materinsko posvetovalnico. Vse to je za Primorski dnevnik »zelo malo javnih del«. —

Nekdo nas je vprašal v mestu, kako je zadeva s paketi, ki naj bi jih po pisanju Primorskega dnevnika »liparske občinske uprave« nakupila v Terpinovi trgovini in delila somišljenikom.

Vsakemu je znano, da ima vsaka občina svojo dobrodelno ustanovo (E.C.A.). Tako ustanovo ima tudi Steverjanska občina. Za predsednika te ustanove je prejšnji občinski svet izvolil g. Franceta Komica, ki je vsem znan levčar. (Radi bi vedeli, ali bi kje frontaške občinske uprave zaupale svojim političnim nasprotnikom tako mesto?)

Dober teden pred volitvami je goriška prefektura nakazala Steverjanski E.C.A. večjo vsoto kot po navadi, da se razdeli med revnejše občane.

Tu so se začele težave. Predsednik v začetku ni maral sklicati odbora E.C.A. za razdelitev vsote. Nato pa je sam vzel »bone« iz rok občinskega sluge in jih začel sam deliti po hišah s primerno volilno propagando v prid fronti. Prefektura je morala intervenirati.

Povemo še to, da vsak kdor dobi »bono« lahko vzame nakazano blago v katerikoli trgovini v Steverjanu, kjer sta dve trgovini in ne le Terpinova kot namiguje Pr. dn. Radi bi vprašali vsevedni Pr. dn. se to pojasnilo: On trdi, da so lipari delili »bone« za svojo propagando, frontaši pri nas so pa trobili da jih daje fronta. Kako je to?

Sovodnje

V četrtek smo tudi mi počastili sv. Rešnje Telo s sveto mašo in običajno procesijo. Kar nas je zelo razveselilo, pa je bil naš pevski zbor, ki je, kot je pravilno nekdaj dognal, po osmih letih vendar zopet spremljal četrtkovo procesijo celoten; to je, nastopali so tudi moški glasovi.

Dolgo let je bilo naše cerkveno petje zelo neurejeno in brez pravega voditelja. Šele pred par leti se je snoval nov pevski zbor in začel tudi praktično delovati. Pri tem gre največ zaslug g. Mariji Peliconovi, ki se je resno poprijela dela z rednimi pevskimi vajami. Združila je okrog sebe starejše, že izučene pevce, pa tudi nove, mlade elemente. Pri tem seveda ni šlo vse tako gladko. Nastale so razne nevšečnosti, zaradi katerih so mnogi izgubili pogum, nekatere pa so pritegnile druge pevске skupine. Pri tem je seveda zbor trpel in delo ni rodilo takih sadov, kot bi jih lahko. Vendar je četrtkov nastop potrdil, da naš zbor obstoja. Vsem, ki niso zgubili poguma in ki pri zboru stalno sodelujejo, gre največja čast in naše priznanje.

Pričakujemo, da bo tudi naš zbor lahko nastopal na tekmovanju, ki ga vsako leto prireja Slov. kat. prosveta v Gorici.

Vaščan

Zahvala

Čutim dolžnost, da se zahvalim Prim. dnevniku in vaščanom iz Sovodenj, ki so se name spomnili v istem časopisu dne 27. maja, dan pred volitvami, in sicer za vse laži, ki ste jih tam name izlili kot kmetje izlivajo gnojnico na svoje njive. Tam pravite, da sem videl kot pregledovalec občinskih računov 1.030.000 lir, ki so prišle v občinsko blagajno od prodaje topolov v Sovodnjah, toda »pozabili« ste povedati, da sem videl tudi 20.249.099 lir izdatkov in nad deset milijonov primanjkljaja.

Morda so bili ravno ti milijoni primanjkljaja v občinskem proračunu krivi, da se je nekaterih lotil paničen strah po kosteh in so si hiteli olajšati obtežene želodec z bruhanjem lažnivega obrekovanja na mojo osebo in na kandidate Slovenske liste. Primorskemu in vsem, ki so te laži širili po občini ter jim verjeli, moja vdana zahvala.

Kandidat Slov. liste iz Rupe

Doberdob

Smeši, laži, kriči, maži, tuli, žvižgaj, pljuvaj, s kamenjem grozi, z denarjem podplačuj, (če bo treba tudi streljaj — kasneje), — vse, vse — kar hočeš, le da zmaga brezbožni komunizem! — Za mirne in trezne predloge katoliških delavskih strank — nimajo več ušes — naši ljudje! — Ne čudimo se Italijanom, če volijo za komunizem, saj ga niso še preizkusili.

A slovenskim narodom je zadal že grozne rane v 40 letih: suženjstvo, diktatura, brezbožstvo... pa naši ljudje le še ne verjamejo. — Sita vrana, lačni ne verjame! Niti nekateri »pobožni« verniki.

Kot roža na trdem Krasu, — je bil lep praznik Presv. Reš. Telesa po divjanju volilne propagande. 14 otrok je pobožno in z vso resnostjo prejele prvo sv. obhajilo. Č. g. Jože Jurak je v lepi pridigi po zvočniku vsem vaščanom poudaril velik pomen in dolžnost češenja Najsvetejšega zakramenta, ne samo nedeljo pri maši in večkrat prejemati sv. obhajilo. — Z večjo dostojnostjo kot lani se je vršila nato procesija, katero je vodil g. Jurak in vneto prepeval s svojim lepim in močnim glasom štiri evangelije — prvič v svojem življenju. — Kot vsako leto, so tudi letos pripravili otroci lepo proslavo prvoobhajancem v župni dvoranci: deklamacije, obdarovanje, domača registracija in podajanje filmine Sv. Tarcizija, štiri mladi pevčiki pa so nas ganili in razveselili s pes-

Iz občinskega sveta v Trstu

Poučimo mladino o krivicah fašizma

Svetovalec dr. Simčič je na seji občinskega sveta v Trstu dne 25. maja dvakrat posegel v razpravo. Pri prvi točki je šlo za tečaje, na katerih naj se mladini pojasni vsa zgrešenost fašistične diktature. Tu je dr. Simčič dejal: »Besedam svojih cenjenih kolegov bi rad dodal samo eno misel ali bolje predlog, naj se namreč v teh tečajih, če bodo, opozori mladina na krivice, ki jih je fašizem storil na tej obsejni zemlji s svojo topoglavno politiko preganjanja slovenske manjšine. Po prvi svetovni vojni je prišlo v kraljevino Italijo od 500.000 do 600.000 Slovencev in Hrvatov, katerim sta takratna vlada in sam kralj obljubila še večje pravice kot so jih uživali v avstro-ogrski monarhiji.

Kot je znano, je fašizem pometel s temi obljubami in je takoj začel z brutalno zatiralno politiko. Brez najmanjšega pretiravanja lahko rečem, da fašizem v nobeni provinci ni bil tako nečloveški kot na teh tleh. Smrtne obsode, ki jih je izdalo posebno sodišče žalostnega spomina, so zadele največ Slovence in Hrvatov. Na otokih Ponzá, Pantelleria, Lipari in Ventotene je bilo slovenskih konfinirancev absolutno in neprimerno več kot bi odgovarjalo številčnemu razmerju med obema narodnostima. Isto lahko rečemo o političnih jetnikih v zaporih in kaznilnicah.

To je bila zločinska politika in ni moglo biti drugače, kot da je rodila strahotne posledice. In vendar so dani vsi pogoji, da bi se Italijani in Slovenci lahko sporazumeli. Ze grof Cavour je zapisal: »Ni treba, da sovražite Hrvatov (takrat so bili sredi vojne proti Avstriji Radetzkega); kot vi so tudi oni žrtve sebične oblasti, ki hujska svoje podložnike, govoreče enajst različnih jezikov, ene proti drugim. Prišel bo dan, ko bodo ti Hrvti in njihovi bratje južni Slovani morali postati najboljši prijatelji in zavezniki svobodne Italije.»

Popolnoma soglašam s predlogom o ustanovitvi teh tečajev. Treba je, da mladina spozna zmote in grozote fašizma, katere smo pozneje hudo plačali vsi: Italijani in Slovenci. Potrebno je, da mladina odpre oči in spozna resnico. Ako šola svoje naloge ne vrši, moramo najti drugih poti. Nasvetovana pot se mi zdi dobra. Vsekakor gre za važno stvar.«

Niso prezrli naših umetnikov

V zadnji številki je Kat. glas poročal o mednarodni razstavi cerkvene umetnosti. Pisal je, da slovenski umetniki niso bili povabljeni, da razstavijo svoja dela. Vpraševal se je, kdo je kriv in odgovoren za to spozabos.

Nisem mogel verjeti, da bi organizatorji te razstave bili tako majhni in kratkovidni. Japonci, Američani, Španci, Poljaki itd. razstavljajo, sosednji Jugoslovani pa ne, ko je vendar dobro znano svetu, da imajo naši sosedje kot katoličani tudi svoje imenitne umetnike.

S tem dvomom sem šel na razstavo. Bolelo me je, da nisem videl na primer del našega priljubljenega Toneta Kralja. Da ne bom imel v sebi tega dvoma, sem stopil k odgovornim osebam razstave in prosil za pojasnilo o tej neljubi zadevi. Vodstvo razstave mi je odgovorilo, da je vse storilo, da bi razstavljali tudi jugoslovanski umetniki. Toda jugoslovanske

mijo »mami« in z lovčemo — pa še marsikaj drugega. Vsem zahvala in pohvala!

RAJBELJ

Teroristični atentat na železnici pri Ukvalh je precej razburil prebivalstvo v vsej Kanalski dolini. Nekateri se bojé, da bodo naši kraji postali nova Alžirija ali Južni Tirol. Panika je velika in ljudje že v vsaki konservni škattli vidijo peklenski stroj. Vendar vse kaže, da so zlikovci prišli z onstran meje.

Na sv. Rešnje Telo smo imeli procesijo. Udeležba ni bila ravno velika, a ne po krivdi domačinov, kajti ti so praznik izkoristili, da so na svojih motorjih in avtomobilih odšli v velikem številu na oddaljen drugam. Vreme, ki je bilo med procesijo še kar lepo, se je ob začetku maše na prostem pred cerkvijo kar nenadoma poslabšalo, privihrala je nevihta in vsi smo jo urno udrlili v cerkev, kjer se je maša nadaljevala.

Imeli smo tudi smrt v teh dneh in smrt je umrla ga. Zangrandi v starosti 59 let. Bolehala je že dalj časa.

oblasti so izjavile, da SEDANJI UMETNIKI SE NE BAVIJO S CERKVENO UMETNOSTJO IN ZATO NE MOREJO NIC POSLATI NA RAZSTAVO.

Kako pa, da so Poljaki poslali svoja dela? Umetnine so prišle po normalni diplomatski poti iz Poljske.

Poljaki da; Jugoslovani ne. Čudna politika!

Bazovica

Preteklo nedeljo se je v naši cerkvi poročila Marija Mahnič z Darijem Smotilkom. Nevesta je bila vsa leta zvesta cerkvena pevka, članica našega deklasičnega krožka. Zato je bilo v nedeljo v naši cerkvi zelo praznično: župnija je vesela vsake nove dobre družine. Pevski zbor in vsa župnija ji želita vse dobro v zakonski zvezi.

OBVESTILA

OPOZARJAMO goriške romarje na Pompej na poravnavo potnih stroškov. Kdor ne bo pralno določene vsote do 10. junija, bo črtan iz naših seznamov.

SOLSKA PRIREDITEV v Gorici se je zaradi slabega vremena prenesla na nedeljo 11. junija ob 8.30 zvečer v ulici Randaccio. Spored ostane isti kot je bil najznanjen.

ZDRAVNIK DR. GIOVANNI BELLI obveščava zavarovanje bolniške blagajne Standerja, Sovodenj, Rupe, Peči, Gaberje in Vrha, da začeni s 1. julijem t. l. sprejema vsak dan v svojem ambulatoriju na Corsu Verdi 109 od 8. do 11. in od 17. do 18. ure.

DAROVI

Za Marijin dom: Mira Fonda nameravala cvetja na grob pok. Marcela Sancin 1.000; Pina Zlobic 1.000; L. S. 10.000; Zlobic 1.000; Marija Svagelj 2.000; Marija Svagelj 3.000; Kati Kofelj 1.000; M. L. 5.000; G. V. 1.000; N. N. v spomin pok. Milana Mohr 2.000; darovi v Marijinem domu ob opravitvi 121.000; darovi za otvoritev Marijinega doma: Jože in Marija Majcen 2.000; č. g. Avguštin Zlobec 5.000; Černigoi 10.000; Ursula Bisiacchi 2.000; Anton Prunk 1.000; Kosmina 500; I. P. 10.000; Strekelj 2.000; openski verniki darovali ob sklepanju šmarnic 10.000 lir. — Vsem dobrotnikom naj Bog stotero povrne!

Nabirka za nedeljo kat. tiska: Jazbinca 1.200; Štmaver 2.100 lir.

Za Katoliški dom: Marijina družba Gorica 12.000; N. N. družbenica 1.000; J. 500; S. T. 500; S. S. 500; D. B. 200; V. A. 300; M. K. 1.000; V. M. 1.000; F. M. 1.000; O. M. 1.000; P. A. 1.000; F. M. 500; Abuja-Sardoč 2.000; Cej Jožef 500; M. M. 2.000; Terzini Stefanija 500; Slokar Tereziya 500; Debenjak Mici 200; V. A. 300; Humar-Pocarini Al. 1.000; Humar Viktoriya 1.000; Munih Kati 1.000; Uršič Marija 1.000; Orel Marija 1.000; Komel Marija 1.000; družbenica N. N. 1.000; družbenica N. N. 6.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpe: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici